

University of Groningen

The 'Suffolk' poems

Jansen, Johannes Petrus Maria

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1989

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Jansen, J. P. M. (1989). The 'Suffolk' poems: an edition of the Love Lyrics in Fairfax 16 attributed to William de la Pole. Groningen: s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Samenvatting

Dit boek beoogt enige duidelijkheid te verschaffen omtrent een groep vijftiende eeuwse Engelse liefdesgedichten die reeds geruime tijd werden aangezien voor het werk van William de la Pole, hertog van Suffolk (1396-1450). De twintig gedichten die in deze editie in een kritische tekst worden gepresenteerd komen alleen samen voor in een handschrift in Oxford, Bodleian Library Ms Fairfax 16, een handschrift dat door één kopiist is afgeschreven. Eén gedicht komt in een licht afwijkende vorm ook voor in een later handschrift dat zich nu in Londen bevindt, Lambeth Palace Ms 306. Daarnaast bevindt zich één van de gedichten in een manuscript te Parijs, dat eens in het bezit was van hertog Charles d'Orléans, een goede vriend van Suffolk. De band tussen deze twee edelen was voor Henry Noble MacCracken in 1911 de voornaamste reden voor de toeschrijving van de hele reeks gedichten aan Suffolk, hoewel concrete aanwijzingen daartoe volledig ontbreken.

In het eerste hoofdstuk van de inleiding worden de handschriften waarin de gedichten voorkomen beschreven. Eén Frans handschrift met de (Franse) gedichten van Charles d'Orléans blijkt géén Engelse gedichten te bevatten, hoewel dit in de literatuur wel als zodanig vermeld stond. In het tweede hoofdstuk wordt dieper op de auteurskwestie in gegaan. Historische bronnen omtrent Suffolk geven geen aanwijzingen voor een meer dan normale interesse in poëzie, en zeker geen aanwijzingen dat Suffolk zelf dichtte, enkele aan hem toegeschreven Franse gedichten ten spijt. Vooral ten aanzien van het persoonlijke handschrift van Charles d'Orléans blijkt dat het niet mogelijk is met zekerheid te stellen dat Charles de auteur zou zijn van de negen Engelstalige gedichten die in het handschrift voorkomen. Enkele andere kandidaten voor het auteurschap van de gedichten worden kort behandeld: ook zij geven geen overtuigende indruk. De auteur van de gedichten blijft dus anoniem.

Het derde hoofdstuk geeft een beschrijving van de taal van de gedichten. Een van de meest opvallende aspecten blijkt de spelling te zijn, die op meerdere punten afwijkt van wat elders in handschrift Fairfax 16 voorkomt. Er is echter weinig te zeggen over het mogelijke dialect van de gedichten. De versvorm en het gebruik van rijm en andere aspecten van woordgebruik komen ter sprake in het vierde hoofdstuk. In het vijfde hoofdstuk worden de gedichten onderzocht op hun positie binnen de vijftiende eeuwse literaire traditie in Engeland. De gedichten blijken stevig verankerd te zijn in de Engelse poëzie, en veel overeenkomsten te bevatten met een groot aantal andere hoofse (verhalende) gedichten. De dichter was duidelijk goed bekend met de Engelse poëzie. Hoewel de twintig gedichten in de literatuurkritiek sinds hun publicatie in 1911 (mede door de gebrekkige vorm waarin zij toen werden gepresenteerd) gemengd zijn ontvangen, kan worden gesteld dat ze beter zijn dan vaak is aangenomen, en een welkome aanvulling zijn op het betrekkelijk kleine corpus van vijftiende eeuwse poëzie.

Na de bibliografie volgt de eigenlijke tekst van de gedichten. Afwijkingen van het handschrift worden verantwoord in de tekstkritische noten die op de tekst volgen.

Naast enkele eenvoudige correcties is terughoudend te werk gegaan, al zijn er wel enkele aanpassingen gedaan op basis van gegevens die uit het onderzoek naar de spelling van de tekst naar voren kwamen. Daarnaast worden enkele suggesties gedaan voor mogelijke correcties. In het Commentaar wordt niet alleen gepoogd de gedichten voor de lezer door middel van vertalingen en verklaringen duidelijker te maken, maar ook om de lezer een idee te geven van de nauwe (thematische) verbondenheid van een groot aantal Engelse werken.

In Appendix I volgt een deel van het taalkundige materiaal op grond waarvan een aantal interessante spellingsaspecten van de 'Suffolk' gedichten zijn vastgesteld. Appendix II bestaat uit een lijst met de verschillen tussen de tekst van de gedichten zoals ze in 1911 door MacCracken zijn gepubliceerd en het handschrift. Appendix III bevat een volledige lijst van alle rijmwoorden die in de gedichten zijn gebruikt.

Het glossarium biedt een volledige inventaris van alle in de tekst voorkomende woorden en woordvormen. Zodoende geeft deze woordenlijst een goede kijk op de woordenschat van vijftiende eeuwse liefdespoëzie.

In het eerste hoofdstuk van de inleiding worden de handschriften waarin de gedichten voorkomen beschreven. Een Frans handschrift met de (Franse) gedichten van Charles d'Orléans blijft één Engelse gedichten te boven, hoewel dit in de liederen wel als zodanig vermeld stond. In het tweede hoofdstuk wordt dieper op de auteurschap in gegaan. Historische bronnen omtrent Suffolk geven geen aanwijzingen voor een meer dan normale interesse in poëzie, en zeker geen aanwijzingen dat Suffolk zelf dichtte. Het is aan hem toegeschreven Franse gedichten tenzij. Vooral ten aanzien van het persoonlijke handschrift van Charles d'Orléans blijft dat het niet mogelijk is met zekerheid te stellen dat Charles de auteur zou zijn van de negen Engelstalige gedichten die in het handschrift voorkomen. Eén of twee andere kandidaten voor het auteurschap van de gedichten worden kort behandeld; ook zij geven geen overtuigende indruk. De auteur van de gedichten blijft dus anoniem. Het derde hoofdstuk geeft een beschrijving van de taal van de gedichten. Een van de meest opvallende aspecten blijft de spelling te zijn, die op meerdere punten afwijkt van wat elders in handschrift Fairfax is voorkomen. Er is echter weinig te zeggen over het mogelijke dialect van de gedichten. De versvorm en het gebruik van rijm en andere aspecten van woordgebruik komen ter sprake in het vierde hoofdstuk. In het vijfde hoofdstuk worden de gedichten onderzocht op hun positie binnen de vijftiende eeuwse literaire traditie in Engeland. De gedichten blijken sterk verwant te zijn in hun poëtische vorm, en veel overeenkomsten te bevatten met een groot aantal andere (verbalende) gedichten. De dichter was duidelijk goed bekend met de Engelse poëzie. Hoewel de twaalf gedichten in de literatuurkritiek sinds hun publicatie in 1911 (mede door de gebrekkige vorm waarin zij toen werden gepresenteerd) gemengd zijn ontvangen, kan worden gesteld dat ze beter zijn dan vaak is aangenomen, en een welkome aanvulling zijn op het betrekkelijk kleine corpus van vijftiende eeuwse poëzie. In de bibliografie volgt de eigenlijke tekst van de gedichten. Afwijkingen van het handschrift worden vermeld in de tekstkritische noten die op de tekst volgen.